

Avorriments públics

La Unió Liberal

«Canta, canta Pastoret»,
pastoret de Mataró;
canta, canta, aimadoret,
les cançons d'en Vilaró.

Els Gavilans i l'Arriero
tot molt bé ho has cantat:
és que tens la veu de cabra
per això m'has agradat!

¿No es verdad, Cazorla mia
que fent el Don Juan Tenorio
con risas y con jolgorio
el públic, Ja!! Ja!!, se refa?

¿No es verdad que tu llanto
que nos llega en el pecho
fet i fet lo has deshecho
en honor a mi quebranto?

Caravanas de ciclistes
i gent amb molts patinets
van llegar muy relucientes
per aplaudir-te satisfets.

Catorce actos en verso
que són de molt mal pair.
nos dejaron agobiados
y con ganas de dormir.

Cinema Casino

«Conde... nado» és un barra
que fa vida de presó
i vol casar-se per força
amb la «llur» del director.

En Colman, com que fa peça,
amb vestit de presoner
ha castigat a Ann Harding
com aquell bue no fa res.

Mor el marit dins de l'aigua,
el galan va a la presó;
un dia surt, i l'aimada
l'espera a l'estació. Sí, senyor. Fí.

«Apa i que l'arressin, nena!»,
és un film sense passió,
curull d'acudits amb gràcia
que fan riure de debò.

Esquilar moltons i dones
és assumpte ben trobat;
per çó l'argument de l'obra
repetim, ens ha agradat!

Majestic

«Alma libre!» diu la Norma
Jo vull mam!, diu Barrymore.
I en Gable, que fa de «malo»,
mor d'un tret, pro amb tot l'«honore».

En Gable, que és llibertí
es fa seva a la Norma,
que amb aquell trajo tot blanc
la trobem molt deliciosa.

Barrymore fa de pare
que només vol iraquejar
i Norma, molt bona filla,
bolets li fa anar a cercar.

Com a totes les pel·lícules,
s'acaba fent-se un petó
Norma i un bon noi romàntic
que l'estima de debò.

Una parella de bromes?
Un Tibetà que canta molt;
una cançó i enfadosa?...
Tot plegat un bon bunyol.
(Que consti que tenim passe)

L'Alhambra

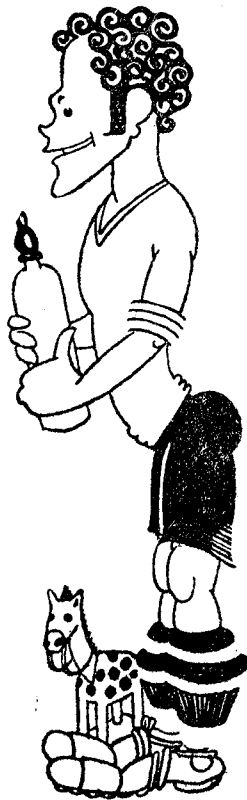
Volverán las orquestinas
en esta sala a tocar...
Volverán siempre las mismas...
Ja et dic jo que ens han xafat!!

Foment de la Sardina

Al so de la cobla Pla-Pey
ballarem la nostra dansa;
puntejant-la amb molt delit
i amb ganes de marejar-se.

Olla deportiva

El que ens ha dit En Galvany,
encara que sembli estrany

Vàreig néixer a La Garriga
voltat de roses i flors;
uns diuen que mig rient,
altres que amb no gaires plors.
I tal com jo em dic Galvany,
creu-t'ho si vols, sinó, no,
quan hagi passat un any
en tindrè un més que disset
d'ençà del meu naixement
just, cabal i aquest moment
no fa pas molt he complert.
Ja sé el que vos interessa:
Com era la meva dida?
Descuida, que desguida
et descriuré la mestressa
que es serví criar-me a mí
i que, en donar-me mamà,
jamai arribà a pensà

que hagués més tard de sortir
un jugador de futbol
que sapigués fer el gol
No et podràs mai figurar
els crits que a mi m'ha costat
anar a casa esparracat
ja després de molt jugar
a les places i carrers
trencant a cops alguns vidres
i empaitat pels botiguers...
Quan entrava a la defensa
me'ls passejava a tots dos
i un bon xut a n'el porter,
que en restava d'orgullós!!...
Més sempre la meva glòria
es tornava fugissera
per culpa de la pilota
i haver-hi... una vidriera.
Llavors la fatalitat
s'anunciava amb el «trinc»
i molt abans de fer el «tranc»
tothom havia guillat.
Et dic tot això per tu,
però no ho conto a ningú...
Ves què diria la gent
que em tenen per tan prudent!
Ai, no! No hi vull pas pensar!
La cara em cau de vergonya!
I fins voldria oblidar
el molt que he fet la «cigonya»...
Sóc morenet i aquests rínxols
que veus tan caragolats
ningú ho diria, veritat?
doncs són apermanentats,
I per cert molt he cercat
el perquè m'estimen tant
i tot sovint m'«acaricien»
elements del contrincant,
puix que si no és el porter
s'en encarrega un defensa;
i, creu-me, això no pot ser:
ja estic cançat de fer l'enza
T'has fixat mai quan jo vaig
al darrera la pilota
i la fe m'escapa a raig?
No endevines el que faig?
Es que penso en la xicota.
Es un remei excel·lent.
Quan ja estàs un xic cansat,
per no dir-te extenuat,
encaminar el pensament
poc a poc... cap a l'amor
et dóna bastant valor,
que si es pot aprofitar...
fins un gol pot resultar!
T'haig de dir també, veuràs
que un altre any, si sóc aquí,
us faré un gran paperàs
i fins tu, que ets un mussol,
em tindràs de venir a di;
«¡Brillas tanto como el sol!»
Per ara no et dic res més,
puix que estic content de tot,
del públic, dels jugadors,
que llegeixo L'ESQUELLOT
i la Junta m'ha promès
que, quan sigui un xic més gran,
m'ha de portar un dia al Parc
a anar a veure l'elefant.

SAMARRETA
AFELPADETA